

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ikke ret i sit angreb på tidligere skatteminister Anders Andersen på det punkt, hvor han fremsætter det. Det er helt rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at pensionister har været ude for en behandling, som ikke burde være forekommet, men den behandling kom de ud for på grund af en lovvedtagelse, som hr. Bernhard Baunsgaard sikrede i juni måned 1980, hvor der var rigeligt med ændringsforslag, der kunne have hindret det. I juni måned 1980 var hr. Anders Andersen hverken medlem af nogen regering eller af dette folketing, så det kan i hvert fald ikke være hr. Anders Andersens skyld, at hr. Bernhard Baunsgaard stemte, som han gjorde i juni måned 1980.

Hr. Bernhard Baunsgaard skulle have fulgt sit eget slogan, nemlig at man ikke skal være for lille til at erkende en fejl, man har begået. Det var hr. Bernhard Baunsgaard, der begik fejlen, og det bevirkede, at socialdemokraterne kunne få held til at beskatte pensionisterne, sådan som de har beskattet pensionisterne her i 1981, nemlig ved vedtagelsen i juni måned 1980.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard var påfaldende beskeden heroppe før og undlod at nævne sin egen glørværdige indsats i hele denne sag. Det tager jeg som udtryk for, at hr. Bernhard Baunsgaard dermed anerkender det synspunkt, jeg førte frem, nemlig at det er hr. Bernhard Baunsgaard selv, der med sin stemmeafgivning her i salen for 1 år siden skabte den helt urimelige situation, at enlige folkepensionister, der kun har deres pension, i dag skal betale skat og skal belemre systemet med det. Det var hr. Bernhard Baunsgaards ansvar.

Jeg vil for god ordens skyld minde om, at hele denne diskussion om skyld eller ikke-skyld er startet af hr. Bernhard Baunsgaard, og det forstår jeg ikke den dybere visdom i.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det er jo svært, når man har en kort hukommelse. Jeg må i anledning af den sidste påstand bede hr. Ellemann-Jensen om at

slå op i fortrykket af forhandlingerne forleden dag, når vi får det. Så vil hr. Ellemann-Jensen se, at det var ham, der startede diskussionen.

Min påstand, som jeg gentager her, går ud på, at hvis venstres skatteminister ikke havde grebet ind i reguleringsmekanismen for personfradraget, så havde vi på intet tidspunkt behøvet at gribe til særforanstaltninger for at sikre, at enlige pensionister ikke kom til at betale skat, og vi havde stillet samgifte folkepensionister endnu bedre, end de bliver efter dette forslag.

Det er ikke korrekt, når hr. Ellemann-Jensen vil påstå, at jeg intet gjorde sidste år for at bedre kårerne for pensionisterne. Hvis han ville slå op og se, hvad der skete, så ville han se, at jeg på den radikale gruppes vegne stillede som betingelse, at der skete en ekstraordinær forhøjelse for pensionister i forhold til det, socialdemokratiet havde planlagt. Jeg havde håbet på, at det var nok til at klare inflationen, men det var det bare ikke.

Nu retter vi igen helt unødvendigt, fordi venstre havde fået held til at ødelægge den fortrinlige reguleringsmekanisme, der blev indført i 1975.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Anders Andersens indgreb i reguleringsmekanismen finder sted i 1978, og pensionisterne er skattefri i 1978, 1979 og 1980. Først i 1981 ændrer det sig.

Hr. Bernhard Baunsgaard har aldeles uret, når han kommer og påstår, at det ikke var hans afstemning, der var afgørende. De, der stillede forslag om, at pensionisterne skulle være skattefri i 1981, var fremskridtspartiet og SF. Selv om hr. Bernhard Baunsgaard måske nok synes bedre om det ene af de to partier end om det andet – jeg tror ikke, han var medlem af noget af partierne – så holdt han i hvert fald ikke partidisciplinen, for han stemte imod de ændringsforslag.

Der var ingen tvivl om, hvilke tal der var nødvendige, for de lå klar på bordet ved behandlingen i maj-juni 1980, og de fortalte, hvor højt man skulle sætte den skattefri bundgrænse for enlige pensionister. SF og fremskridtspartiet udformede sine forslag efter det, der var oplyst af regeringen, men dem stemte hr. Bernhard Baunsgaard imod.